

Приклади використання технології сторітелінг під час реалізації освітніх ліній Базового компоненту дошкільної освіти

Освітня лінія «Особистість дитини»

✓ «Казка про хороброго зайчика»:

Мета: розвиток у дітей хоробрості, впевненості у собі, емпатію, вміння долати труднощі.

- *Розповідь казки* «Жив-був у густому лісі маленький зайчик, на ім'я Вуханчик. Він був дуже боязкий і лякався кожного шереху. Вітерець зашумить у гіллі — Вуханчик вже тремтить, листочок впаде — він ховається під кущ. Інші звірятка сміялися з нього, але Вуханчик нічого не міг з собою поробити.

Одного разу, коли Вуханчик гуляв лісом, він почув тривожні голоси. Це були його друзі: білочка Стрілка, їжачок Колючка і лисеня Рудик. Вони потрапили в пастку, яку розставив злий вовк Сіроман.

Вуханчик дуже злякався, побачивши вовка. Він хотів втекти, але побачив, як його друзі благають про допомогу. Тоді він згадав, як вони завжди йому допомагали і підтримували його. Вуханчик набрався хоробрості і вирішив допомогти своїм друзям.

Він підбіг до вовка і почав стрибати навколо нього, відволікаючи увагу. Вовк розсердився і кинувся на Вуханчика, але той спритно ухилився. Вуханчик бігав навколо вовка, дражнив його, а тим часом його друзі змогли звільнитися з пастки.

Вовк, розлючений, кинувся на Вуханчика, але той швидко стрибнув у густі кущі і зник. Вовк шукав його, але не зміг знайти.

Друзі Вуханчика були врятовані. Вони підбігли до нього і подякували йому за хоробрість.

«Ти нас врятував, Вуханчику! Ми ніколи цього не забудемо!» — сказали вони.

Вуханчик був дуже радий, що зміг допомогти своїм друзям. Він зрозумів, що хоробрість — це не відсутність страху, а вміння його подолати.

Відтоді Вуханчик перестав боятися кожного шереху. Він став сміливим і впевненим у собі зайчиком. Він знав, що завжди зможе захистити своїх друзів».

Обговорення Що таке хоробрість? Як можна подолати страх? Як важливо допомагати іншим?

✓ «Пригоди маленького мрійника»

Мета: розвиток у дітей цілеспрямованості, наполегливості, вірт в себе, вміння мріяти.

Розповідь історії «У маленькому містечку, де кожен знав одне одного, жила дівчинка на ім'я Оленка. Вона мала велику мрію — стати відомою художницею.

Оленка обожнювала малювати, її малюнки були сповнені життя та кольорів. Але вона не знала, як здійснити свою мрію.

Одного разу в містечко приїхав відомий художник, пан Василь. Оленка, набравшись сміливості, показала йому свої малюнки. Пан Василь був вражений її талантом, але сказав, що для того, щоб стати справжньою художницею, їй потрібно багато працювати та вчитися.

Оленка почала відвідувати художню студію, де вона навчалася малювати різні техніки та стилі. Але навчання було нелегким. Оленці доводилося багато працювати, іноді навіть до пізньої ночі. Вона часто відчувала втому та розчарування, але не здавалася.

Окрім навчання, Оленка брала участь у різних конкурсах та виставках. Але не завжди її роботи отримували високі оцінки. Іноді вона чула критику, яка її засмучувала. Але Оленка розуміла, що критика – це можливість вчитися на своїх помилках.

Одного разу в місті відбувся великий конкурс художників. Оленка вирішила взяти в ньому участь. Вона довго працювала над своєю картиною, вкладаючи в неї всю свою душу.

У день конкурсу Оленка дуже хвилювалася. Але коли вона побачила свою картину, виставлену на огляд, вона відчувала гордість. Її картина була яскравою та живою, вона передавала всю її любов до мистецтва.

І ось настав момент оголошення переможців. Оленка почула своє ім'я! Вона перемогла! Її мрія здійснилася!

Оленка стала відомою художницею. Її картини виставлялися в галереях по всьому світу. Але вона ніколи не забувала про те, як важко їй було досягти своєї мети. Вона завжди говорила, що головне – це вірити в свою мрію та не здаватися, навіть коли здається, що все втрачено».

Обговорення: Що таке мрія? Як важливо вірити в себе? Як наполегливість допомагає досягти успіху?

✓ «Казка про дружбу»

Мета: розвиток емпатії, дружби, вміння спілкуватися, вирішувати конфлікти.

Розповідь історії «Жило-було двоє найкращих друзів – Андрійко та Сашко. Вони завжди були разом: гралися, вчилися, ділилися секретами. Але одного разу між ними виникла сварка.

Все почалося через дрібницю – хто перший побачив нову іграшку в магазині. Андрійко наполягав, що це він, а Сашко стверджував протилежне. Вони так сильно сперечалися, що навіть не помітили, як їхня дружба почала тріщати по швах.

Ображені один на одного, вони перестали розмовляти. Кожен вважав, що він правий, і не хотів робити перший крок до примирення. Дні тягнулися повільно, і друзям було дуже сумно без звичних розмов та ігор.

Одного разу, коли Андрійко гуляв парком, він побачив, як Сашко сидить на лавці, сумний та самотній. Андрійко згадав усі веселі моменти, які вони провели разом, і зрозумів, як сильно сумує за другом.

Він підійшов до Сашка і сказав: «Вибач мене, будь ласка. Я був неправий. Давай помиримся?»

Сашко підняв голову і побачив щирість в очах Андрійка. Він теж зрозумів, як сильно сумує за другом, і відповів: «І ти мене вибач. Я теж був неправий. Давай знову будемо друзями!»

Вони обійнялися, і всі образи миттєво зникли. Вони зрозуміли, як важливо прощати і підтримувати один одного. З того дня вони стали ще ближчими друзями, і їхня дружба стала ще міцнішою.

Ця історія вчить нас, що навіть найкращі друзі можуть посваритися, але важливо вміти прощати і робити перший крок до примирення. Справжня дружба – це вміння підтримувати один одного у важкі моменти і цінувати кожен момент, проведений разом.»

Обговорення Що таке дружба? як важливо вміти спілкуватися, як вирішувати конфлікти.

✓ «Історія про доброго чарівника»

Мета: розвиток у дітей доброти, емпатії, альтруїзму, вміння робити добрі справи.

Розповідь історії «У мальовничому селі, захищеному в густих лісах, жив чарівник на ім'я Елвін. Він не був схожий на звичайних чарівників, які живуть у високих вежах і проводять час за читанням старих книг. Елвін любив гуляти лісом, спілкуватися з тваринами і допомагати людям.

Він використовував свою магію лише для добрих справ. Одного разу, коли в селі почалася посуха, і поля почали сохнути, Елвін викликав дощ. Він танцював під відкритим небом, співаючи чарівні заклинання, і незабаром небо затягнулося хмарами, і пролився рясний дощ.

Іншого разу, коли в лісі почалася пожежа, Елвін викликав вітер, який погасив полум'я. Він літав над лісом, розмахуючи руками, і вітер підкорявся його наказам, розганяючи вогонь.

Елвін також допомагав тваринам. Він вилікував пораненого оленя, зняв закляття з зачарованого ведмежати і навіть навчив розмовляти папугу.

Одного разу до Елвіна прийшла маленька дівчинка, яка плакала. Вона розповіла, що загубила свою улюблену іграшку – плюшевого ведмедика. Елвін заспокоїв дівчинку і за допомогою магії знайшов ведмедика, який лежав під великим дубом.

Елвін був не лише чарівником, але й другом для всіх мешканців села та лісу. Він завжди був готовий допомогти, і його доброта та магія робили світ кращим.

Одного разу, коли Елвін гуляв лісом, він почув слабе скавчання. Він пішов на звук і побачив маленьке цуценя, яке застрягло в ямі. Елвін витягнув

цуценя і побачив, що воно поранило лапку. Він використав свою магію, щоб вилікувати цуценя, і забрав його до себе додому.

Елвін доглядав за цуценям, годував його і грався з ним. Цуценя швидко одужало і стало веселим і грайливим. Елвін назвав його Дружок.

Дружок став вірним другом Елвіна. Він завжди був поруч з ним, коли той гуляв лісом або допомагав людям. Дружок також допомагав Елвіну знаходити поранилих тварин і загублених дітей.

Елвін і Дружок стали символом доброти і допомоги в їхньому селі. Вони показали всім, що магія може бути використана для добрих справ, і що дружба і допомога – це найважливіші речі в житті.»

Обговорення Що таке добро? Чи важливо допомагати іншим? Як можна робити добрі справи?

✓ «Пригоди в країні емоцій»

Мета: формування емоційного інтелекту, вміння розпізнавати та керувати емоціями, розуміти емоції інших людей.

Розповідь історії «У самому серці казкового лісу, де дерева шепотіли таємниці, а струмки дзвеніли мелодійними піснями, знаходилася таємнича брама. Її не бачив жоден звичайний мандрівник, але діти з чистими серцями могли її знайти. Саме так і сталося з трьома друзями: Оленкою, Максимком та Софійкою.

Одного сонячного дня, граючись у лісі, вони натрапили на цю браму. Вона була зроблена з блискучого кришталю, а на ній виднілися чотири символи: сонце, крапля, блискавка та тінь. Зацікавлені, діти доторкнулися до брами, і вона миттєво відчинилася, перенісши їх у дивовижний світ.

Вони опинилися в Країні Емоцій, де кожен куточок відображав певну емоцію. У центрі міста сяяла площа Радості, де все було яскравим і веселим. Мешканці площі постійно сміялися, танцювали та гралися.

Далі, на пагорбі, височів замок Суму, де все було вкрите туманом, а мешканці ходили з опущеними головами. Вони тихо плакали, згадуючи сумні історії.

На протилежному боці міста палала фортеця Гніву, де все було червоним і гарячим. Мешканці фортеці постійно сварилися і кричали.

І нарешті, у темному лісі, що оточував місто, ховалося поселення Страху, де все було вкрите тінями, а мешканці тремтіли від кожного шереху.

Діти вирішили дослідити кожну частину країни. У Радості вони гралися з мешканцями, у Сумі – слухали їхні сумні історії, у Гніві – намагалися заспокоїти розлючених мешканців, а в Страху – допомагали їм подолати свої страхи.

Вони зрозуміли, що кожна емоція важлива і має своє місце в житті. Але вони також побачили, що коли одна емоція стає занадто сильною, вона може завдати шкоди.

Одного разу вони помітили, що в країні почався хаос. Мешканці Гніву і Страху почали сваритися і битися, руйнуючи будинки і лякаючи інших мешканців.

Діти зрозуміли, що повинні щось зробити. Вони зібрали всіх мешканців країни і розповіли їм про важливість балансу емоцій. Вони показали їм, як радість може допомогти подолати сум, як гнів може бути використаний для захисту, а страх – для обережності.

Мешканці країни Емоцій зрозуміли дітей і вирішили змінити своє життя. Вони почали вчитися контролювати свої емоції і жити в гармонії один з одним.

Країна Емоцій знову стала мирною і щасливою. Діти попрощалися з її мешканцями і повернулися додому через кришталеву браму.

Діти зрозуміли, що подорож до Країни Емоцій навчила їх багато чому. Вони навчилися розуміти свої емоції та емоції інших людей, а також зрозуміли, як важливо зберігати баланс емоцій у своєму житті.»

Обговорення: Про які емоції ви сьогодні дізнались? Які з них негативні? А позитивні? А які емоції зараз у вас переважають? Що треба зробити, щоб покращити свій настрій?

Ці приклади показують, як сторітелінг може бути використаний для розвитку особистості дитини, формування у неї позитивних якостей і цінностей.

Освітня лінія «Дитина в соціумі»

✓ «Казка про дружній колектив дітей»

Мета: розвиток у дітей уявлення про колектив, про правила поведінки в групі, про важливість співпраці.

Розповідь історії: «У невеличкому містечку, де кожен знав одне одного, жила група дітей, які ходили до однієї школи. Вони були дуже різні: Оленка – тиха й сором'язлива, Максим – енергійний та бешкетний, Софійка – розумна й вдумлива, а Андрійко – завжди готовий допомогти.

Спочатку вони не дуже ладили між собою. Кожен тримався окремо, і в класі часто виникали сварки та непорозуміння. Оленка боялася висловлювати свою думку, Максим постійно жартував, Софійка не хотіла ділитися своїми знаннями, а Андрійко не міг догодити всім.

Але одного разу в їхній школі оголосили про конкурс – потрібно було створити спільний проєкт, який би допоміг покращити їхнє містечко. Діти були змушені об'єднатися в команду.

Спочатку вони не знали, з чого почати. Максим пропонував будувати величезний парк розваг, Софійка – створити науковий центр, Оленка – намалювати велику картину, а Андрійко – організувати благодійний ярмарок.

Після довгих суперечок вони вирішили об'єднати всі ідеї та створити проєкт, який би включав у себе парк, науковий центр, художню галерею та благодійний ярмарок.

Вони почали працювати разом. Максим відповідав за будівництво парку, Софійка – за створення наукового центру, Оленка – за оформлення галереї, а Андрійко – за організацію ярмарку.

Під час роботи вони дізналися багато нового одне про одного. Оленка виявилася талановитою художницею, Максим – чудовим будівельником, Софійка – геніальним винахідником, а Андрійко – вмілим організатором.

Вони також навчилися слухати одне одного, допомагати та підтримувати. Коли в когось виникали труднощі, інші завжди приходили на допомогу.

Настав день конкурсу. Їхній проєкт був найкращим! Вони не лише виграли конкурс, але й стали справжніми друзями.

Вони зрозуміли, що разом вони – сила, і що дружба – це найважливіше. Вони пообіцяли, що завжди будуть підтримувати одне одного і робити все можливе, щоб їхнє містечко стало ще кращим».

Обговорення: Що таке дружба? Чому важливо вміти спілкуватися? Як треба вирішувати конфлікти?

✓ «Пригоди в місті професій»

Мета: розвиток у дітей уявлення про соціальну структуру, про роль різних професій у суспільстві, про важливість праці.

Розповідь: У мальовничому містечку, де сонце завжди яскраво сяяло, а вулиці були наповнені веселим гамором, жили діти: Іринка, Сашко та Ліза. Вони були нерозлучними друзями, завжди готові до пригод та нових відкриттів.

Одного дня, гуляючи містом, вони помітили дивний плакат, на якому було зображено веселе обличчя та напис: «Подорож у світ професій». Зацікавлені, діти вирішили вирушити у цю захопливу подорож.

Першою їхньою зупинкою була лікарня. Там вони зустріли привітного лікаря, який розповів їм про свою роботу. Він показав їм, як допомагає людям одужувати, як лікує рани та як проводить операції. Діти були вражені тим, наскільки важливою є робота лікаря.

Далі вони відвідали пожежну станцію. Там діти побачили великі червоні машини, почули гучний звук сирен та познайомилися з відважними пожежниками. Вони дізналися, як пожежники рятують людей з вогню, як гасять пожежі та як допомагають у надзвичайних ситуаціях.

Наступною їхньою зупинкою була школа. Діти зустріли мудрого вчителя, який розповів їм про свою роботу. Він показав, як навчає дітей читати, писати, рахувати та дізнаватися багато нового. Діти зрозуміли, що вчитель – це людина, яка допомагає їм стати розумними та освіченими.

Потім вони завітали до магазину, де зустріли привітного продавця. Він розповів їм, як продає товари, як допомагає людям знаходити потрібні речі та як обслуговує покупців. Діти дізналися, що продавець – це людина, яка допомагає їм купувати необхідні товари.

Під час подорожі діти зрозуміли, що кожна професія є важливою та потрібною. Вони побачили, як люди різних професій допомагають один одному та роблять місто кращим. Вони також зрозуміли, що кожен з них може обрати ту професію, яка йому до душі, і почати допомагати людям.

Повернувшись додому, друзі вирішили організувати виставку «Місто професій». Вони намалювали малюнки, зробили аплікації та написали розповіді

про різні професії. Також запросили людей різних професій, щоб вони розповіли про свою роботу.

Виставка мала великий успіх. Відвідувачі дізналися багато нового про різні професії та про те, як люди допомагають один одному. Іринка, Сашко та Ліза були щасливі, що змогли зробити свій внесок у розвиток свого міста.

✓ «Казка про добру сусідку»

Мета: розвиток у дітей уявлення про соціальні зв'язки, про важливість доброти та взаємодопомоги.

Розповідь історії «У невеличкому містечку, де кожен знав одне одного, жила старенька бабуса на ім'я Марія. Її будиночок був розташований на краю вулиці, оточений квітучим садом, який завжди привертав увагу дітей.

Бабуса Марія була відома своєю добротою та щедрістю. Вона завжди мала час для дітей, які приходили до неї з різними проханнями. Хтось просив допомогти з домашнім завданням, хтось – полагодити зламану іграшку, а хтось – просто послухати цікаву історію.

Одного разу, коли Андрійко та Денис гралися у дворі, їхній м'яч залетів у сад бабусі Марії. Вони злякалися, що бабуса розсердиться, але бабуса лише усміхнулася і повернула їм м'яч.

З того дня діти почали частіше приходити до бабусі Марії. Вони допомагали їй доглядати за садом, слухали її цікаві історії. Бабуса Марія завжди мала для них мудру пораду та добре слово.

Одного разу, коли Андрій захворів, бабуса Марія прийшла до нього додому з кошиком, повним смачних пиріжків та трав'яного чаю. Вона розповідала казки та веселі історії.

Коли наближалось Різдво, бабуса Марія запросила дітей до себе на святкування. Вони разом прикрашали ялинку, пекли імбирне печиво та співали колядки. Це було найкраще Різдво, яке діти коли-небудь мали.

Бабуса Марія навчила дітей, що доброта та щедрість – це найважливіші якості в житті. Вона показала їм, як важливо допомагати іншим та ділитися своєю любов'ю. Діти завжди будуть пам'ятати бабусю Марію та її добрі справи.»

Обговорення: Чому важливо бути добрими до старших? Як можна допомагати сусідам? Чому важливо мати добрі стосунки з оточуючими?

✓ «Історія про правила дорожнього руху»

Мета: розвиток у дітей уявлення про правила поведінки в громадських місцях, про безпеку на дорозі, про відповідальність за свої дії.

Розповідь історії: «Жила-була маленька дівчинка Катруся. Вона була дуже допитлива та любила гуляти містом. Але, на жаль, Катруся не знала правил дорожнього руху. Їй здавалося, що це неважливо, і вона завжди бігла через дорогу, де їй заманеться.

Одного разу дівчинка поспішала до магазину, щоб купити морозиво. Вона бігла, не дивлячись на сторони, і раптом опинилася на проїжджій частині.

Катруся не помітила, як до неї наближається машина. Водій різко загальмував, але машина все одно зачепила дівчинку.

Вона впала на асфальт і сильно вдарилася. Їй було дуже боляче і страшно. Катруся заплакала і покликала на допомогу. Перехожі підбігли до неї і викликали швидку допомогу.

Лікарі оглянули дівчинку і сказали, що вона зламала руку. Катрусі наклали гіпс і відвезли до лікарні. Там вона провела кілька днів.

Катрусі було дуже сумно і самотньо. Вона зрозуміла, що її неухважність могла призвести до серйозних наслідків.

Коли дівчинка повернулася додому, вона вирішила вивчити правила дорожнього руху. Катрусі купили книжку з правилами, і вона уважно її прочитала. Катруся також попросила батьків розповісти їй про те, як правильно переходити дорогу.

З того часу вона стала дуже уважною на дорозі: завжди дивилася на сторони, перш ніж перейти дорогу, і ніколи не бігала по проїжджій частині. Катруся також розповідала своїм друзям про те, як важливо знати правила дорожнього руху і дотримуватися їх.

Обговорення: Які правила дорожнього руху діти знають? Чому важливо їх дотримуватися? Як треба поводитися на вулиці?»

✓ «Пригоди в магазині»

Мета: формування у дітей уявлення про соціальні ролі, про правила поведінки в громадських місцях, про фінансову грамотність.

Розповідь історії: «Яскравого сонячного дня троє друзів Даринка, Михайлик і Леся пішли до магазину. Їм батьки дали список необхідних продуктів і трохи грошей, щоб вони могли самостійно зробити покупки.

Даринка, як завжди, була дуже організованою. Вона уважно прочитала список і склала план покупок. Михайлик, енергійний та бешкетний, вже мріяв про солодоші, а Леся, розумна та вдумлива, хотіла дізнатися більше про ціни та якість продуктів.

Коли вони прийшли до магазину, їхні очі розбіглися від різноманіття товарів. Вони побачили яскраві упаковки, ароматні фрукти та овочі, а також полиці, заповнені солодощами.

Даринка взяла візок і почала шукати продукти зі списку. Михайлик одразу ж побіг до відділу солодошів, але Леся нагадала йому, що вони повинні спочатку купити необхідні продукти.

Даринка уважно розглядала етикетки на товарах, порівнюючи ціни та склад продуктів. Вона запитувала продавців про походження товарів і їхні властивості.

Вони разом знайшли всі продукти зі списку. Леся перевірила, чи все на місці, і вони вирушили до каси.

На касі вони зустріли привітну продавчиню, яка допомогла їм порахувати вартість покупок. Михайлик хотів додати ще кілька шоколадок, але Даринка нагадала йому, що вони повинні дотримуватися бюджету.

Вони разом порахували гроші, які в них були, і зрозуміли, що їм вистачить на всі покупки, але не на додаткові солодощі. Михайлик трохи засмутився, але зрозумів, що Даринка права.

Діти розраховалися з продавчиною, склали покупки в пакети і вирушили додому. Вони були задоволені тим, що змогли самостійно зробити покупки і навчилися робити вибір, рахувати гроші та спілкуватися з продавцем.»

Обговорення: Як діти поводити себе в магазині? Як вони робили покупки? Чи були вони ввічливі з продавчиною?

Освітня лінія «Дитина в природному довкіллі»

✓ «Подорож краплинки»

Мета: формувати уявлення про кругообіг води в природі, про різні стани води, про важливість води для життя.

Розповідь історії: «Високо в небі, серед пухнастих білих хмаринок, жила маленька Краплинка. Вона була дуже допитлива і мріяла побачити світ. Одного разу вітер підхопив її і поніс до краю хмаринки. Краплинка подивилася вниз і побачила зелені поля, блакитні річки та високі гори.

«Я хочу туди!» - вигукнула Краплинка і стрибнула вниз.

Вона летіла, кружляючи у повітрі, і відчувала себе вільною та щасливою. Нарешті вона впала на землю і перетворилася на маленьку крапельку дощу. Вона впала на листок зеленого дерева і покотилася вниз, до самого коріння.

Земля була вологою і пахла травою. Краплинка відчувала, як її поглинає земля, і вона потрапила в підземний струмок. Струмок був темний і прохолодний, і Краплинка пливла по ньому, зустрічаючи інших краплинок.

Зрештою струмок вивів її до великої річки. Річка була широкою і повноводною, і Краплинка пливла по ній, милуючись краєвидами. Вона бачила, як над річкою літають птахи, як у воді плавають риби, і як на берегах ростуть квіти.

Річка вивела Краплинку до великого моря. Море було безмежне і синє, і Краплинка відчувала себе маленькою частинкою цього величезного світу. Вона плавала в морі, зустрічаючи морських мешканців, і дізнавалася багато нового.

Одного разу сонце стало палити так сильно, що Краплинка відчула, як вона починає випаровуватися. Вона піднялася вгору, перетворившись на пару, і знову стала частиною хмаринки.

Краплинка знову опинилася серед пухнастих білих хмаринок, але тепер вона була вже не та, що раніше. Вона побачила світ, дізналася багато нового і стала мудрішою. Краплинка знала, що її подорож ще не закінчена, і вона готова до нових пригод.»

Обговорення: Як краплинка подорожує? В яких станах води вона була? Яке значення води для природи?

✓ «Пригоди на лісовій галявині»

Мета: розвивати уявлення про сезонні зміни в природі, про різноманітність рослинного і тваринного світу, встановлювати екологічні зв'язки між живими об'єктами природи.

Розповідь історії: «На мальовничій галявині, оточеній високими соснами та розлогими дубами, жила дружна компанія лісових звірят. Там мешкали: спритна білочка Стрілка, мудрий їжачок Колючка, веселий зайчик Вуханчик та допитливе лисеня Рудик.

З приходом весни галявина оживала. З-під землі пробивалися перші паростки трави, розквітали ніжні проліски та фіалки. Звірятка радісно зустрічали тепле сонечко, спостерігаючи, як з'являються перші комахи: працьовиті мурашки, яскраві метелики та дзвінкі бджілки.

Стрілка, стрибаючи з гілки на гілку, розповідала друзям про те, як розпускаються бруньки на деревах і як пташки повертаються з теплих країв. Колючка, прогулюючись галявиною, показував їм, як прокидаються від зимової сплячки жабки та ящірки. Вуханчик, стрибаючи поміж кущами, спостерігав за тим, як ростуть молоді пагінці малини та суниці. А Рудик, вивчаючи кожну комашку, розповідав про їхні звички та особливості.

Влітку галявина перетворювалася на справжній рай. Звірятка насолоджувалися теплими днями, збирали соковиті ягоди та гриби, купалися в прохолодному струмку. Вони спостерігали, як ростуть високі трави, як цвітуть різнобарвні квіти, як жуки та бабки літають над галявиною.

З приходом осені галявина змінювала свої кольори. Листя на деревах ставало жовтим, червоним та помаранчевим, а трава вкривалася золотим килимом. Звірятка готувалися до зими: Стрілка збирала горішки, Колючка – гриби, Вуханчик – сушені трави, а Рудик – запаси меду. Вони спостерігали, як птахи відлітають у теплі краї, як їжаки та ведмеді готуються до зимової сплячки.

Взимку галявина вкривалася білою ковдрою снігу. Звірятка ховалися у своїх нірках та дуплах, зігріваючись запасами, які вони зібрали восени. Вони спостерігали, як падає сніг, як дерева вкриваються інеєм, як зайці та лисиці залишають сліди на снігу.

Звірятка з галявини жили в гармонії з природою, спостерігаючи за її змінами та навчаючись у неї. Вони розуміли, що кожна пора року є особливою та важливою, і що всі живі істоти пов'язані між собою.»

Обговорення: Які зміни відбуваються в природі в різні пори року? Назвіть тварин, які тварини живуть у лісі? Як вони пов'язані між собою?

✓ «Казка про чарівне насіння»

Мета: розширити уявлення про розвиток рослин, про умови, необхідні для їхнього росту, про значення рослин для життя.

Розповідь історії: «У маленькій коробочці, серед інших насінин, лежало одне особливе. Воно було маленьке, коричневе, але сповнене мрій про велике життя. Одного сонячного дня діти, Максим та Софійка, вирішили посадити це

насіння у землю. Вони обережно поклали його в м'який ґрунт, полили водою і стали чекати.

Минали дні, і насіннячко почало прокидатися. Воно відчувало тепло землі, вологу і сонячне світло. З маленької тріщинки з'явився білий паросток – перше коріння. Воно простяглося вниз, шукаючи воду та поживні речовини.

Діти з цікавістю спостерігали за цим дивом. Вони бачили, як з кожним днем коріння стає все міцнішим, а з насіння з'являється маленький зелений паросток – стебло. Воно тягнулося вгору, до сонечка, ніби хотіло обійняти його.

Потім на стеблі з'явилися перші листочки. Вони були маленькі та ніжні, але з кожним днем ставали все більшими та зеленішими. Діти раділи кожному новому листочку, ніби це був їхній маленький друг.

Минув час, і на стеблі з'явився бутон. Він був маленький і зелений, але з кожним днем набирався кольору. Одного ранку бутон розкрився, і діти побачили чудову квітку. Вона була яскрава, ароматна і приваблювала бджіл та метеликів.

Діти радісно спостерігали, як бджоли збирають нектар з квітки, а метелики танцюють навколо неї. Вони розуміли, що квітка – це не лише краса, але й життя для багатьох істот.

Згодом на місці квітки з'явився маленький плід. Він ріс і наливався соком, стаючи все більшим і смачнішим. Діти з нетерпінням чекали, коли плід дозріє.

Нарешті, плід став великим і соковитим. Діти зірвали його і з радістю з'їли. Вони відчували солодкий смак і зрозуміли, що це – результат довгої подорожі насіння, яке вони посадили.

Ця історія навчила дітей, що з маленького насіння може вирости велика рослина, що потрібно терпіння і турбота, щоб побачити результат, і що природа – це диво, яке завжди дивує і радує.»

Обговорення: Як ростуть рослини? Що їм для цього потрібно? Як людина вирощує рослини?

✓ «Історія про маленьке сонечко»

Мета: розширити уявлення про значення сонця для життя на Землі, розкрити його роль у природних процесах.

Розповідь історії: «Високо-високо в небі, де живуть хмаринки та літають птахи, жило маленьке Сонечко. Воно було дуже добре та веселе, завжди усміхалося та дарувало тепло. Сонечко любило спостерігати за тим, як прокидається земля, як розквітають квіти та як радіють діти.

Щоранку Сонечко прокидалося першим і починало розфарбовувати небо яскравими кольорами. Воно розкидало свої промінчики по землі, зігріваючи її та пробуджуючи все живе.

Рослини тягнулися до Сонечка, ніби хотіли обійняти його. Вони розкривали свої листочки та пелюстки, дякуючи за тепло та світло. Сонечко допомагало їм рости, даруючи необхідну енергію.

Тварини також раділи Сонечку. Вони виходили зі своїх схованок, грілися на сонечку та гралися. Пташки співали веселі пісні, дякуючи Сонечку за чудовий день.

Діти любили гратися на сонечку. Вони бігали, стрибали, сміялися та раділи життю. Сонечко спостерігало за ними та усміхалося, відчуваючи себе щасливим.

Але одного разу Сонечко захворіло. Воно відчувало себе слабким та втомленим. Його промінчики стали тьмяними, а усмішка – сумною.

Рослини почали в'янути, тварини – сумувати, а діти – плакати. Вони дуже хвилювалися за Сонечко та хотіли йому допомогти.

Вони разом заспівали веселу пісеньку, щоб підняти настрій Сонечку. І ось сталося диво! Сонечко почуло пісню, і йому стало краще. Воно знову засіяло яскравими промінчиками та усміхнулося.

Рослини знову розквітли, тварини – зраділи, а діти – засміялися. Вони зрозуміли, що дружба та підтримка – це найкращі ліки.

З того часу Сонечко завжди пам'ятало про своїх друзів і завжди допомагало їм. Воно знало, що разом вони – сила, і що добро завжди перемагає зло.»

Обговорення: Як сонце впливає на природу? Чи впливає сонце на життя рослин і тварин? Як саме?

✓ «Пригоди в підводному світі»

Мета: розвивати уявлення про різноманітність водного світу; розповісти про екологічні проблеми, пов'язані з забрудненням води.

Розповідь історії: «У прозорій річці, де сонячні промінчики гралися з водоростями, жила маленька рибка на ім'я Сріблянка. Вона була дуже допитлива і мріяла дізнатися все про підводний світ. Щоранку вона випливала зі свого затишного будиночка, сплетеного з водоростей, і вирушала в подорож.

Одного разу Сріблянка зустріла старого рака, який повільно повз по дну річки. Він розповів їй про те, як живе на дні, як шукає їжу та як ховається від хижаків. Сріблянка була вражена його мудрістю та досвідом.

Далі вона зустріла веселу зграйку мальків, які гралися у водоростях. Вони розповіли їй про те, як вони люблять плавати у зграйці, як вони шукають їжу та як вони ховаються від великих риб. Сріблянка радісно приєдналася до їхньої гри.

Потім вона зустріла велику щуку, яка повільно пливла річкою. Щука розповіла їй про те, як вона полює на риб, як вона живе у глибоких місцях та як вона любить спокій та тишу. Сріблянка злякалася щуки, але також була зачарована її красою та силою.

Сріблянка також зустріла багато інших мешканців річки: жаб, черепах, равликів, жуків. Кожен з них розповів їй щось цікаве про своє життя. Сріблянка дізналася, що річка – це великий і різноманітний світ, де кожен мешканець має свою роль.

Вона зрозуміла, що важливо поважати всіх мешканців річки, навіть тих, хто здається страшним або небезпечним. Вона також зрозуміла, що важливо берегти річку, щоб вона залишалася чистою та безпечною для всіх.

Повернувшись до свого будиночка, Сріблянка відчувала себе щасливою та мудрою. Вона знала, що її подорож ще не закінчена, і вона готова до нових відкриттів.»

Обговорення: Які тварини живуть у воді? Як вони пристосовані до життя у водному середовищі? Як людина впливає на водні екосистеми?

Освітня лінія «Дитина в світі культури»

✓ «Подорож у музей»

Мета: викликати у дітей інтерес до музеїв, мистецтва, історії,; розширити їхній кругозір.

Розповідь історії: «Одного чудового ранку маленькі друзі – Маринка, Олег і Тетянка вирушили на особливу екскурсію. Вони їхали на великому жовтому автобусі до справжнього музею!

Коли діти зайшли, то побачили великі-великі картини, на яких були намальовані різні люди, квіти і навіть тварини. Маринка, яка дуже любила малювати, сказала: «Ой, як гарно! Я теж так хочу вміти!».

Потім вони побачили великі статуї. Деякі були зроблені з білого каменю, а інші – з блискучого металу. Олег, який любив гратися з конструктором, сказав: «Ого, які великі! Цікаво, як їх зробили?».

Але найбільше дітям сподобалися старі-старі речі, які лежали за склом. Там були дивні горщики, блискучі монетки і навіть справжній меч! Тетянка, яка завжди хотіла дізнатися все на світі, запитала: «А хто цим користувався?».

Екскурсовод, добра пані, розповіла дітям, що ці речі дуже старі, і що ними користувалися люди, які жили дуже-дуже давно. Вона також розповіла, як ці речі знайшли і привезли до музею.

Діти уважно слухали і розглядали все навколо. Вони дізналися багато нового і цікавого. А коли прийшов час повертатися додому, вони вже мріяли про наступну екскурсію.»

Обговорення: Що нового ви дізналися про мистецтво, історію, культуру? А хто з вас був колись в музеї? Що ви там цікавого бачили? Що найбільше запам'яталося?

✓ «Казка про театр»

Мета: розвиток у дітей інтересу до театру, акторської майстерності, емоційний інтелект.

Розповідь історії: «Яскравого сонячного ранку Оленка, Максим та Софійка, разом зі своїм класом, вирушили на особливу екскурсію – до театру! Вони давно мріяли побачити, що ж відбувається за лаштунками, коли вистава закінчується.

Коли вони зайшли до театру, їх зустріла привітна пані, яка працювала там. Вона провела їх за куліси, де діти побачили справжнє диво. Величезні декорації, які на сцені здавалися такими реальними, тут виглядали зовсім інакше. Вони

були зроблені з картону, тканини та інших матеріалів, але розфарбовані так майстерно, що здавалися справжніми.

Діти побачили, як художники-декоратори працюють над новими декораціями, як вони розфарбовують їх, приклеюють деталі та створюють неймовірні пейзажі. Максим, який любив майструвати, був у захваті від їхньої роботи.

Далі вони зайшли до костюмерної, де побачили безліч різноманітних костюмів. Тут були пишні сукні, блискучі обладунки, кумедні костюми тварин та багато іншого. Оленка, яка мріяла стати дизайнером одягу, була в захваті від розмаїття тканин та кольорів.

Вони побачили, як швачки та костюмери працюють над створенням нових костюмів, як вони підганяють їх під акторів та як вони доглядають за вже готовими костюмами. Софійка, яка завжди була дуже охайною, була вражена їхньою працелюбністю.

Нарешті, вони потрапили до гримерної, де побачили, як актори готуються до вистави. Вони побачили, як гримери наносять акторам грим, як вони змінюють їхні обличчя та створюють різні образи.

Діти побачили, як актори розминаються, повторюють свої репліки та готуються до виходу на сцену. Вони відчували, як актори хвилюються перед виставою, але також побачили їхню впевненість та професіоналізм.

Після екскурсії діти повернулися додому, сповнені вражень та нових знань. Вони зрозуміли, що театр – це не лише вистава на сцені, але й велика робота багатьох людей за лаштунками. Діти також зрозуміли, що кожна професія в театрі є важливою та потрібною».

Обговорення: Що таке театр? Хто з дорослих працює в театрі? Як актори передають емоції.

✓ «Казка про музичні інструменти»

Мета: розвивати у дітей інтерес до музики, музичних інструментів, музичний слух.

Розповідь історії: «У чарівній музичній країні, де ноти танцювали в повітрі, а мелодії плелися, як виноградні лози, жили дружні музичні інструменти. Там було величне Фортепіано, з його чорно-білими клавішами, що випромінювали мудрість, витончена Скрипка, чії звуки торкалися найглибших струн душі, запальна Гітара, з її дзвінкими акордами, що надихали на танці, і гучні Барабани, чий ритм змушував серця битися в унісон.

Спочатку вони жили окремо, кожен у своєму куточку країни, і рідко зустрічалися. Фортепіано любило грати класичну музику, Скрипка – романтичні мелодії, Гітара – веселі пісні, а Барабани – запальні ритми.

Одного разу до країни завітала зла чаклунка Тиша. Вона не любила музику і вирішила назавжди позбавити країну звуків. Вона зачарувала інструменти, зробивши їх байдужими один до одного.

Інструменти перестали грати, і в країні запанувала тиша. Жителі країни сумували за музикою, але нічого не могли зробити.

Але одного разу маленька дівчинка, Оленка, яка дуже любила музику, потрапила до цієї країни. Вона побачила сумні інструменти і вирішила їм допомогти.

Оленка підійшла до Фортепіано і почала грати просту мелодію. Фортепіано здивувалося і почало підігравати. Потім Оленка підійшла до Скрипки, Гітари та Барабанів і також почала грати. Інструменти поступово почали прокидатися від чар.

Вони знову почали грати разом, і їхня музика стала ще красивішою і гармонійнішою. Вони зрозуміли, що разом вони – сила, і що їхня музика може подолати будь-які чари.

Чаклунка Тиша почула музику і розлютилася. Вона спробувала знову зачарувати інструменти, але її чари не діяли. Музика була сильнішою.

Чаклунка Тиша злякалася і втекла з країни. Інструменти знову стали друзями і почали грати разом, даруючи радість усім жителям країни. Відтоді вони завжди грали разом, створюючи неймовірні мелодії, які лунали по всій країні. І ніхто більше не смів порушити їхню гармонію.»

Обговорення: Які музичні інструменти ви знаєте? Покажіть рухи-пантоміми гри на цих музичних інструментах. Яка музика вам подобається?

✓ «Казка про квіти, що ожили»

Мета: познайомити дітей з петриківським розписом, виявляти у дітей ціннісне ставлення до українських мистецьких традицій, вчити розрізняти сучасне мистецтво від українського декоративно-прикладного мистецтва.

Розповідь казки: «У невеличкому селі, де білі хатки ховалися за вишневими садками, жила дівчинка Марійка. Вона дуже любила малювати, але її малюнки завжди були звичайними: сонечко, хмаринки, квіточки. Одного разу, гуляючи біля річки, Оленка побачила стару бабусю, яка малювала дивовижні квіти на стіні своєї хати. Квіти були яскраві, з хитромудрими візерунками, ніби живі.

Марійка підійшла ближче і запитала: «Бабусю, що це за дивовижні квіти?».

Бабуся усміхнулася і відповіла: «Це, Марійко, петриківський розпис. Наші пращури так прикрашали свої хати, щоб вони були красивими і оберігали від зла».

Марійка попросила бабусю навчити її малювати петриківські візерунки. Бабуся погодилася і показала їй, як робити пензлик з котячої шерсті, як змішувати фарби з яєчним жовтком і як малювати дивовижні квіти, ягоди та птахів.

Марійка старанно вчилася і з кожним днем її малюнки ставали все кращими. Одного разу вона вирішила розмалювати свою картину петриківським розписом. На картині був зображений її рідний край: зелені поля, блакитна річка, білі хатки.

Марійка почала розписувати картину, додаючи до неї яскраві квіти, соковиті ягоди та казкових птахів. Вона малювала з любов'ю, вкладаючи в кожен візерунок частинку своєї душі.

Коли картина була готова, вона стала справжнім шедевром. Вона сяяла яскравими кольорами, ніби втілювала в собі всю красу рідного краю.

Марійка показала свою картину бабусі, і та була вражена її талантом. «Ти, Марійко, справжня майстриня, – сказала бабуся. – Твої малюнки несуть в собі тепло і доброту».

З того часу Марійка почала розписувати все, що бачила навколо: дерев'яні ложки, тарілки, скриньки. Її роботи стали відомі далеко за межами села, і люди приходили до неї, щоб помилуватися її дивовижними малюнками.

Марійка ніколи не забувала свою першу вчительку, бабусю, яка навчила її петриківському розпису. Вона завжди пам'ятала, що мистецтво – це не лише краса, але й спосіб передати свою любов до рідного краю та до людей.»

Обговорення: Чим характерний петриківський розпис? Що відрізняє його від інших видів маистецтва? Чи бачили діти десь ементи цього розпису?

✓ «Подорож у місто майстрів»

Мета: розвивати у дітей інтерес до народних промислів, до ручної праці, до творчості.

Розповідь історії: «У невеличкому містечку, де кожен камінь дихав історією, жили майстри, відомі на всю округу. Їхні руки творили дива, а серця були сповнені любові до своєї справи. Одного сонячного ранку Оленка, Максим та Софійка, троє нерозлучних друзів, вирушили на екскурсію до цього чарівного міста.

Першою їхньою зупинкою була майстерня гончара. Старий майстер, з руками, забрудненими глиною, крутив гончарний круг, і з-під його пальців народжувалися дивовижні глечики, вази та тарілки. Діти заворожено спостерігали, як з грудки глини з'являються витончені форми. Оленка, яка любила малювати, мріяла розписати ці вироби яскравими візерунками.

Далі вони завітали до кузні, де могутній коваль, з червоним від жару обличчям, виковував з розпеченого металу підкови, мечі та інші корисні речі. Максим, який завжди мріяв стати лицарем, захоплено спостерігав за його роботою. Він уявляв, як сам тримає в руках важкий молот і кує блискучі мечі.

Наступною їхньою зупинкою була майстерня ткача. Там вони побачили, як на старовинному верстаті з ниток народжуються різнобарвні тканини. Софійка, яка любила шити, була вражена красою та різноманітністю візерунків. Вона мріяла створити власну колекцію одягу з таких чудових тканин.

Останньою вони відвідали майстерню вишивальниці. Старенька жінка, з руками, вкритими зморшками, вишивала на білому полотні дивовижні квіти, птахів та геометричні візерунки. Діти з подивом розглядали її роботу, намагаючись розгадати таємницю кожного стібка. Вони зрозуміли, що вишивка – це не лише прикраса, а й спосіб передати історію та культуру свого народу.

Протягом дня діти дізналися багато нового про різні професії та про те, як люди створюють прекрасні речі своїми руками. Вони зрозуміли, що кожна професія є важливою та потрібною, і що кожна людина може знайти своє покликання та зробити світ кращим.»

Обговорення: З ким із народних умільців діти познайомились? Як можна створювати красиві речі своїми руками?

Освітня лінія «Гра дитини»

✓ «Казка про чарівний ліс» (сюжетно-рольова гра)

Мета: запропонувати дітям розіграти ролі персонажів казки: білочки, ведмедика, феї, лісовика; спонукати створити власні історії про життя в чарівному лісі; розвивати уяву, творчість, соціальні навички, вміння взаємодіяти з іншими.

Розповідь казки: «У самому серці казкового лісу, де дерева шепотіли таємниці, а струмки дзвеніли мелодійними піснями, знаходилася чарівна галявина. Там жили добрі тварини та феї, які завжди раділи гостям.

Одного сонячного дня Іринка, Андрійко та Маринка, троє нерозлучних друзів, вирішили вирушити на прогулянку до цього чарівного лісу. Вони мріяли зустріти лісових мешканців та дізнатися про їхнє життя.

Опинившись на галявині, діти побачили веселу білочку Рижуху, який стрибав поміж кущами, збираючи соковиті ягоди. Потім вони зустріли ведмедика Михайлика, який ласував медом з дупла старого дуба. А біля струмка вони побачили фею Квітку, яка танцювала з метеликами.

Діти були зачаровані красою лісу та його мешканцями. Вони вирішили взяти участь у житті лісу, перевтілившись у його персонажів. Іринка стала феєю Квіткою, Андрійко – ведмедиком, а Софійка – білочкою Рижухою.

Вони почали розігравати сценки з казки, грали в хованки з білочкою, збирали ягоди з ведмедиком, танцювали з феєю та метеликами.

Якось діти зустріли лісовика, старого мудрого дідуса, який охороняв ліс від зла. Він розповів їм про те, як важливо берегти природу та жити в гармонії з нею. Малята подякували йому за мудрі поради та вирушили далі, сповнені вражень та нових знань.

Протягом дня друзі гралися, співали пісні, танцювали та насолоджувалися красою лісу. Вони дізналися багато нового про життя тварин та фей, про їхні звички та особливості.

Коли сонце почало сідати, діти попрощалися з лісовими мешканцями та вирушили додому. Вони були щасливі, що змогли побувати в чарівному лісі та стати частиною його життя.»

✓ «Пригоди піратів» (гра-драматизація)

Мета: спонукати дітей до розігрування сцен з казки, виражати емоції; розвивати артистичні здібності, мовлення, вміння працювати в команді.

Розповідь казки: «У безкрайньому синьому морі, де хвилі гралися з вітром, плив піратський корабель «Морська зірка». На його борту команда відважних піратів на чолі з капітаном Джеком Вороном шукала захований скарб.

Капітан Джек Ворон був відомий своєю хитрістю та відвагою. Він мав карту, на якій було позначено місце, де захований скарб. Але карта була зашифрована, і щоб розгадати її, піратам потрібно було пройти через безліч випробувань.

Першим випробуванням був шторм. Величезні хвилі намагалися перекинути корабель, але капітан Джек Ворон, використовуючи свою майстерність, зміг провести корабель через шторм.

Другим випробуванням був лабіринт. Пірати потрапили на острів, де знаходився лабіринт, який вів до скарбу. Вони блукали лабіринтом, зустрічаючи на своєму шляху різні перешкоди, але завдяки своїй кмітливості змогли вибратися з нього.

Третім випробуванням були пастки. На шляху до скарбу пірати натрапили на пастки, які були розставлені охоронцями скарбу. Вони обережно обійшли пастки і продовжили свій шлях.

Нарешті, пірати дісталися до місця, де був захований скарб. Вони побачили велику скриню, наповнену золотом, коштовностями та іншими скарбами.

Пірати були щасливі, що знайшли скарб. Вони розділили його між собою і повернулися на свій корабель.

Капітан Джек Ворон був задоволений своєю командою. Він знав, що вони – справжні пірати, які не бояться жодних випробувань.»

✓ **«Казка про маленького робота» (конструкторська гра):**

Мета: запропонувати дітям після прослуховування казки побудувати з конструктора робота та створити для нього різні перешкоди та випробування; програти різні ситуації; розвивати логічне мислення, конструкторські навички, вміння розв'язувати проблеми.

«У місті майбутнього, де високі будівлі сягали хмар, а вулиці були наповнені блискучими роботами, жив маленький робот на ім'я Робик. Він був дуже допитливий та любив досліджувати місто. Одного разу, під час своєї прогулянки, Робик заблукав. Він не міг знайти дорогу додому і дуже засмутився.

Тим часом, діти – Оленка, Максим та Софійка – гралися з конструктором. Вони будували різні споруди, машини та роботів. Раптом, вони побачили на екрані свого планшета зображення маленького робота, який виглядав дуже сумно.

Діти зрозуміли, що Робик заблукав і вирішили йому допомогти. Вони взяли свій конструктор і почали будувати для Робика різні перешкоди та випробування, щоб він міг потрапити додому та стати сильнішим.

Діти побудували для нього високу гору, яку він мав подолати, лабіринт, з якого він мав вибратися, та річку, яку він мав переплисти. Робик старанно

виконував усі завдання, і з кожним випробуванням він ставав все сильнішим та впевненішим у собі.

Після того, як Робик пройшов усі випробування, діти допомогли йому знайти дорогу додому. Вони намалювали для нього карту міста та показали, як правильно орієнтуватися на вулицях.

Робик подякував дітям за допомогу та пообіцяв, що більше ніколи не заблукає. Він повернувся додому, де на нього чекали його батьки. Вони були дуже раді бачити його цілим та неушкодженим.

Діти були щасливі, що змогли допомогти Робіку. Вони зрозуміли, що навіть маленькі роботи можуть заблукати, і що важливо завжди допомагати тим, хто цього потребує.»

✓ **«Історія про подорож у космос» (ігри з правилами):**

Мета: спонукати дітей до дотримувannya правил під час ігор «Космічні перегони», «Збери планети», «Рятувальна місія»; розвиває увагу, пам'ять, вміння дотримуватися правил, працювати в команді.

Розповідь історії: «У далекому-далекому майбутньому, коли люди навчилися подорожувати між зірками, друзі Петрик, Сашко та Михайлик, отримали неймовірний шанс – вирушити в космічну експедицію на борту зорельота «Мрія».

Капітан зорельота, суворий, але справедливий космонавт, зустрів дітей і пояснив, що вони відправляються на далеку планету Кристал, де, за легендою, живуть мудрі істоти, які володіють знаннями про Всесвіт.

Діти були в захваті! Вони одягли спеціальні скафандри, навчилися керувати зорельотом і готувалися до зустрічі з невідомим.

Подорож була сповнена пригод. Вони пролітали повз сяючі туманності, зустрічали дивовижні космічні кораблі інших цивілізацій і навіть потрапили в метеоритний дощ, з якого ледве вибравися.

Нарешті, друзі прибули на планету Кристал. Вона була вкрита кришталевими горами, що сяяли під променями двох сонць. Істоти, які жили на планеті, виявилися доброзичливими і мудrimi. Вони розповіли дітям про таємниці Всесвіту, про те, як важливо берегти природу і жити в гармонії з нею.

Діти провели на планеті Кристал кілька днів, навчаючись у мудрих істот. Вони дізналися про нові технології, про невідомі планети і навіть про те, як спілкуватися з тваринами за допомогою телепатії.

Настав час повертатися на Землю. Діти попрощалися з новими друзями і пообіцяли, що ніколи не забудуть про їхні мудрі поради.

Повернувшись на Землю, діти стали справжніми героями. Вони розповідали про свої пригоди, ділилися знаннями, отриманими на планеті Кристал, і надихали інших дітей мріяти про космос.»

✓ **«Казка про чарівну крамницю» (ігри з піском та водою):**

Мета: запропонувати дітям розіграти сценки з казки, продаючи та купуючи товари, вигадуючи власні історії; розвивати сенсорні відчуття, творчість, уяву, вміння грати з різними матеріалами.

«У затишному куточку міста, де час ніби зупинився, стояла дивовижна крамничка. Її вітрина завжди сяjala, а зсередини долинав тихий шепіт, ніби крамничка розповідала казки.

Одного дня, коли Тетянка, Олексійко та Даринка гуляли містом, вони випадково натрапили на цю крамничку. Заворожені її виглядом, вони вирішили зайти.

Всередині було ще більш дивовижно. Стіни крамнички були вкриті полицями, на яких стояли незвичайні предмети. Там були пляшечки з різнокольоровою водою, мішечки з блискучим піском і навіть маленькі акваріуми з живими хмаринками.

Привітний дідусь, власник крамнички, розповів дітям, що кожен предмет має чарівну силу. З води можна створювати дивовижні напої, які дарують різні здібності, з піску – будувати замки, які оживають, а з хмаринок – плести м'які ковдри, які зігрівають у найлютіші морози.

Діти з цікавістю почали досліджувати крамничку. Олексійко одразу ж схопив мішечок з піском і почав будувати замок. І диво – замок ожив! Він став маленьким, але справжнім, з вежами, прапорцями та навіть маленькими лицарями.

Дідусь взяв пляшечку з блакитною водою і зробив водні лабіринти. Вони були складні та заплутані, з різними поворотами та перешкодами.

Діти вирішили спробувати пройти водний лабіринт. Друзі взяли маленькі кораблики та запустили їх у воду. Кораблики швидко пливли лабіринтом, долаючи перешкоди та знаходячи правильний шлях.

Даринка ж обрала маленьку хмаринку і почала плести з неї ковдру. Коли ковдра була готова, вона виявилася неймовірно м'якою і теплою. Діти загорнулися в неї і відчули себе так затишно, ніби вони вдома.

Діти провели в чарівній крамничці цілий день. Вони дізналися багато нового про чари та про те, як можна творити дива своїми руками.

Діти були в захваті від чарівної крамнички та її товарів. Вони подякували дідусеві за чудову екскурсію та пообіцяли, що обов'язково повернуться.»

Освітня лінія «Дитина в сенсорно-пізнавальному просторі»

✓ **«Казка про кольорові камінці»**

Мета: розвиток сенсорних відчуттів, вміння розрізняти кольори, форми, розміри, порівнювати предмети.

Розповідь історії: «У глибині Дрімучого Лісу, де сонце грало з тінями, а дзвінкі струмки шепотіли стародавні легенди, жив маленький гном, якого звали

Бурштинчик. Він носив гострий капелюх, схожий на гриб-мухомор, і мав бороду, що сяяла, як золоті нитки.

Бурштинчик дуже любив свій сад, де росли чарівні квіти, що світилися вночі, та співали пташки з кришталевими голосами. Але йому здавалося, що саду бракує яскравих кольорів. І він вирішив зібрати різноманітні камінці, щоб прикрасити доріжки.

Гном вирушив у подорож, взявши з собою лише свою вірну палицю та маленьку торбинку. Перший камінець, який він знайшов, був круглим і гладеньким, як яйце пташки, і мав колір ранкового неба – блідо-блакитний. Він лежав на березі гірського струмка, що дзюрчав між камінням.

Далі Бурштинчик натрапив на камінець, схожий на зірку, з гострими кутами і кольором, як стигла вишня – темно-червоний. Він знайшов його у печері, де жили кажани, що спали догори ногами.

Потім Гном знайшов камінець, схожий на краплю меду, з нерівними краями і кольором, як сонячний промінь – яскраво-жовтий. Він лежав під корінням старого дуба, що ріс на краю галявини.

Так, крок за кроком, Бурштинчик наповнював свою торбинку різноманітними камінцями. Він знайшов камінці різних кольорів: смарагдово-зелений, фіолетовий, як сутінки, помаранчевий, як захід сонця, і навіть чорний, як нічне небо.

Але не лише кольори були різними. Камінці відрізнялися за розміром: від маленьких, як горошини, до великих, як яблука. І за формою: від круглих і гладеньких до гострих і нерівних.

Коли торбинка була повна, Бурштинчик повернувся до свого чарівного саду. Він розклав камінці на доріжках та клумбах, створюючи дивовижні візерунки. Сад одразу ж засяяв новими барвами, став ще більш чарівним і неповторним.

Бурштинчик був дуже задоволений своєю роботою. Він сів на лавку, сплетену з гілок верби, і милувався своїм садом. І він зрозумів, що саме різноманітність робить світ таким прекрасним.»

Обговорення: А чи ви коли-небудь збирали камінчики? Де ви їх знаходили? Подивіться навколо себе і знайдіть предмети тих кольорів, форми і розмірів, які згадувались в казці.

✓ «Пригоди в країні ароматів»

Мета: розвивати вміння розрізняти аромати, нюх; збагачувати словниковий запас.

Розповідь казки: «У самому серці Стародавнього Лісу, де високі дерева шепотіли легенди, а струмки дзвеніли, мов срібні дзвіночки, жила громада ельфів. Вони були відомі своєю любов'ю до природи та гострим чуттям, особливо до ароматів. Одного разу, під час прогулянки, троє ельфів – Елара, Ліріон та Фін – натрапили на таємничий портал, що мерехтів різнобарвними вогнями.

Захоплені цікавістю, ельфи переступили поріг portalу і опинилися в дивовижній країні, де повітря було насичене різноманітними ароматами. Вони відчули солодкий запах квітів, терпкий аромат фруктів, пряні нотки спецій та глибокі деревні відтінки.

Елара, яка любила квіти, одразу ж відчула себе як удома. Вона вдихала аромат троянд, жасмину, конвалій та інших квітів, які росли в цій країні. Її серце наповнювалося радістю та спокоєм.

Ліріон, який був відомий своєю любов'ю до фруктів, з насолодою вдихав аромат яблук, груш, винограду та інших фруктів, які вирощувалися в садах цієї країни. Він відчував, як його тіло наповнюється енергією та бадьорістю.

Фін, який був відомий своєю любов'ю до спецій, з цікавістю вдихав аромат кориці, гвоздики, імбиру та інших спецій, які використовувалися в кухні цієї країни. Він відчував, як його розум стає гострим та ясним.

Але не всі аромати були приємними. Ельфи також відчули неприємні запахи, такі як запах гниття, диму та болота. Вони зрозуміли, що в цій країні, як і в будь-якій іншій, є як приємні, так і неприємні аромати.

Серед знайомих ароматів ельфи впізнали запах хвої, моху та грибів, які нагадували їм про їхній рідний ліс. Але вони також відчули незнайомі аромати, такі як запах морської солі, вулканічної лави та космічного пилу.

Ельфи провели в цій країні кілька днів, досліджуючи її аромати та дізнаючись про її мешканців. Вони зрозуміли, що аромати – це не лише запахи, але й спосіб спілкування, вираження емоцій та пізнання світу.

Настав час повертатися додому. Ельфи попрощалися з мешканцями ароматної країни та переступили поріг portalу. Вони повернулися до свого рідного лісу, сповнені вражень та нових знань.»

Обговорення: Які аромати найбільше сподобалися ельфам у новій країні? Які неприємні запахи зустріли ельфи під час своєї подорожі? Які знайомі аромати нагадали ельфам про їхній рідний ліс? Чому ельфи вирішили повернутися додому з ароматної країни? Як ельфи використали свої знання про аромати після повернення до рідного лісу?

✓ «Казка про чарівні звуки»

Мета: розвиток слуху, вміння розрізняти звуки, відтворювати їх, збагачувати словниковий запас.

Розповідь казки: «У густому, зеленому лісі, де сонце ледь пробивалося крізь густе листя, жила весела компанія лісових мешканців. Там були: мудра сова Софія, швидка ласка Шурка, кумедний борсук Борис та допитливий олень Рогатик.

Одного ясного ранку звірята зібралися на великій галявині, щоб послухати звуки лісу. Вони влаштувалися зручно на м'якому моху і заплющили очі.

Софія першою порушила тишу:

— Чуєте? — прошепотіла вона. — Це стукає дятел! Він шукає собі обід.

Звірята прислухалися і почули чіткий, ритмічний стукіт, що долинав з глибини лісу.

— А я чую, як хрумтить гілочка під лапками білочки! — вигукнула Шурка. — Вона, напевно, збирає горішки.

Звірята почули тихе хрумтіння, що доносилося з верхівки високої сосни. — А я чую, як дзижчать бджілки! — пробурчав Борис. — Вони летять до квітів, щоб зібрати нектар.

Звірята почули тихе дзижчання, що доносилося з галявини, де цвіли яскраві квіти.

— А я чую, як дзвенить струмок! — промовив Рогатик. — Він тече між камінцями, створюючи мелодійний звук.

Звірята почули ніжний дзвін, що доносився з-за кущів, де протікав маленький струмок.

Вони замовкли і почали слухати всі звуки разом. Вони почули, як стукає дятел, як хрумтить гілочка, як дзижчать бджілки і як дзвенить струмок. Усі звуки зливалися в одну чудову мелодію, яка наповнювала ліс життям та гармонією.

Звірята зрозуміли, що ліс – це не лише місце, де можна знайти їжу та сховатися від небезпеки. Це також місце, де можна насолодитися красою природи, почути чудові звуки та відчутти гармонію з усім живим.»

Обговорення: Які звуки лісу почули звірята? Намагайтеся відтворити ці звуки, використовуючи різні предмети: папір, камінці, палички, воду. Які з цих звуків тихі, які гучні, які високі, які низькі?

✓ «Історія про смачні пригоди»

Мета: розвивати смакові відчуття, вміння розрізняти смаки, збагачувати словниковий запас.

Розповідь казки: «У затишній кухні, де пахло свіжою випічкою та солодкими фруктами, зібралися Оленка, Максим та Софійка. Вони не просто так тут опинилися, а щоб разом з улюбленими казковими героями – Лисичкою-сестричкою та Вовком-панібратом – приготувати смачні страви.

Лисичка-сестричка, відома своєю хитрістю та кмітливістю, запропонувала приготувати фруктовий салат. Вона дістала з кошика яскраві яблука, соковиті груші, ароматні банани та солодкі апельсини. Діти з радістю взялися за роботу: мили фрукти, нарізали їх на шматочки та змішували в великій мисці.

Вовк-панібрат, відомий своєю силою та апетитом, запропонував приготувати овочевий суп. Він дістав з погребка картоплю, моркву, цибулю, капусту та буряк. Діти з ентузіазмом чистили овочі, нарізали їх та складали в каструлю.

Коли страви були готові, герої та діти сіли за стіл, щоб їх скуштувати. Фруктовий салат виявився солодким та освіжаючим, а овочевий суп – ситним та ароматним.

Потім Лисичка-сестричка запропонувала приготувати ягідний компот. Вона дістала з комори сушені ягоди: малину, полуницю, смородину та чорницю.

Діти з цікавістю спостерігали, як ягоди настоюються у воді, віддаючи їй свій аромат та колір. Компот вийшов кисло-солодким та дуже смачним.

Вовк-панібрат вирішив приготувати кашу з крупи. Він дістав з мішка гречку, рис та пшоно. Діти допомогли йому промити крупу, залити її водою та зварити на повільному вогні. Каша вийшла ситною та поживною, але трохи прісною.

Тоді діти вирішили додати до каші трохи солі та меду. Каша одразу ж стала смачнішою та ароматнішою. Вони зрозуміли, що сіль робить страви солоними, а мед – солодкими.

Під час приготування та дегустації страв діти дізналися багато нового про різні продукти, їхні властивості та смаки. Вони навчилися розрізняти солодкі, кислі, солоні та гіркі смаки. Вони також зрозуміли, що готувати разом – це весело та цікаво».

Обговорення: Які страви готували діти разом з Лисичкою-сестричкою та Вовком-панібратом? Які фрукти та овочі використовували для приготування страв? Які смаки відчули діти, коли куштували приготовані страви? Які продукти зробили кашу смачнішою? Що нового дізналися діти про продукти та смаки під час приготування страв?

✓ «Подорож у країну Геометрії»

Мета: познайомити дітей з основними геометричними фігурами, навчити їх розрізняти, рахувати та порівнювати; сприяти розвитку математичних навичок, логічного мислення, соціальних навичок; вчити дітей бути допитливими та наполегливими у досягненні мети, цінувати дружбу та взаємодопомогу.

Розповідь казки: «У Країні Геометричних Фігур жив маленький Трикутник. Він був дуже самотній, бо всі його друзі – інші геометричні фігури – роз'їхалися по різних куточках країни. Одного ранку Трикутник вирішив вирушити на їх пошуки.

Першим він зустрів Квадрата, який будував будинок з кубиків.

– Привіт, Квадрате! – вигукнув Трикутник. – Я шукаю своїх друзів. Ти не знаєш, де вони?

– Привіт, Трикутнику! – відповів Квадрат. – Я бачив, як Коло котилося в напрямку Річки Фігур. А Прямокутник будував міст через неї.

Трикутник подякував Квадрату і побіг до Річки Фігур. Там він побачив Кола, які весело котилися по березі, і Прямокутника, який старанно будував міст.

– Привіт, друзі! – вигукнув Трикутник. – Я так радий вас бачити!

– Привіт, Трикутнику! – відповіли Кола та Прямокутник. – Ми теж дуже раді тебе бачити!

Вони обійнялися і вирішили продовжити подорож разом. По дорозі вони зустріли багато інших геометричних фігур: великих і маленьких, різнокольорових і однотонних.

Трикутник, Коло та Прямокутник навчилися розрізняти фігури, рахувати їх кількість, порівнювати розміри. Вони також навчилися складати з паличок різні фігури: квадрати, трикутники, прямокутники.

Одного разу вони натрапили на велику галявину, де лежали різнокольорові палички.

– Давайте розкладемо палички за кольорами! – запропонувало Коло.

Друзі взялися за роботу і швидко розклали палички по купках: червоні, сині, зелені, жовті.

– А тепер давайте складемо з паличок великий будинок! – запропонував Прямокутник.

Вони знову взялися за роботу і склали з паличок великий, красивий будинок.

Трикутник, Коло та Прямокутник були дуже щасливі, що знайшли один одного. Вони зрозуміли, що разом вони можуть подолати будь-які труднощі і зробити багато корисних справ. Вони вирішили повернутися до Країни Геометричних Фігур і розповісти всім про свою подорож.»

Обговорення: Які геометричні фігури зустрів Трикутник під час своєї подорожі? Що будував Квадрат, коли Трикутник зустрів його? Чим займалися Коло та Прямокутник біля Річки Фігур? Які завдання виконували геометричні фігури з паличками? Спробуйте і ви виконати такі завдання.

✓ **«Казка про чарівний годинник»**

Мета: познайомити дітей з поняттям часу; розвивати навички планування; розширити кругозір; познайомити з різними історичними епохами; виховувати ціннісне ставлення до часу; сприяти розвитку логічного мислення, уяви та фантазії, соціальних навичок.

Розповідь казки: «У старовинній вежі, де пахло пилом та деревом, жив дивовижний Годинник. Він був не просто годинником, а чарівним пристроєм, здатним переносити у різні часові періоди.

Одного разу, коли Місяць яскраво світив у вікно, Годинник вирішив вирушити у подорож. Він крутнув стрілки і миттєво опинився в епосі динозаврів. Величезні ящери бродили по землі, а небо було наповнене звуками їхнього реву.

Годинник з цікавістю спостерігав за динозаврами, але раптом помітив, що час тут тече зовсім інакше. День був набагато довшим, а ніч – коротшою. Він зрозумів, що в кожній епосі час має свої особливості.

Потім Годинник перенісся в епоху вікінгів. Він побачив, як вони будують свої кораблі, плавають морями та ведуть війни. Він дізнався, що вікінги були дуже хоробрими та винахідливими.

А згодом Годинник опинився в епоху Відродження, де побачив прекрасні картини та скульптури, послухав чудову музику та прочитав мудрі книги. Він зрозумів, що в цю епоху люди особливо цінували мистецтво та науку.

Під час своїх подорожей Годинник навчився розрізняти різні часові періоди, визначати тривалість подій та планувати свій час. Він зрозумів, що час – це не лише години та хвилини, але й історія, культура та знання.

Коли Годинник повернувся до своєї вежі, він вирішив скласти розклад своїх подорожей. Він розписав, в які епохи він хоче потрапити, скільки часу там проведе та що хоче дізнатися.

Він також навчився визначати тривалість подій в різних епохах. Наприклад, він дізнався, що епоха динозаврів тривала мільйони років, а епоха вікінгів – кілька століть.

Годинник зрозумів, що планування часу допомагає йому бути організованим та встигати робити багато цікавих речей. Він також зрозумів, що час – це не лише ресурс, але й можливість дізнатися багато нового та цікавого про світ.»

Обговорення: Куди подорожував Годинник? Яких великих тварин побачив Годинник? Хто такі вікінги? Що Годинник побачив у епоху Відродження? Що Годинник навчився робити?

Освітня лінія «Мовлення дитини»

✓ «Казка з продовженням»

Мета: розвиток зв'язного мовлення, творчого мислення, вміння будувати речення та використовувати різні частини мови.

Ігрова дія: вихователь розповідає початок казки, а потім пропонує дітям придумати її продовження. Кожна дитина додає свою частину історії, розвиваючи сюжет і створюючи нових персонажів.

✓ «Історія за картинками»

Мета: розвиток вміння описувати предмети та дії, будувати логічні зв'язки, використовувати різні типи речень.

Ігрова дія: Вихователь показує серію картинок, на яких зображено послідовність подій. Діти по черзі описують кожную картинку, складаючи зв'язну розповідь.

✓ «Казка-імпровізація»

Мета: розвиток творчого мислення, вміння швидко реагувати, будувати зв'язні висловлювання та використовувати різні інтонації.

Ігрова дія: Вихователь починає розповідати казку, а потім пропонує дітям долучитися до її створення. Кожна дитина додає до казки свою репліку або дію, розвиваючи сюжет.

✓ «Історія про себе»

Мета: розвиток вміння розповідати про власний досвід, використовувати різні типи речень, збагачувати словниковий запас.

Ігрова дія: Вихователь пропонує дітям розповісти про цікавий випадок з їхнього життя. Допомагає їм скласти розповідь, ставлячи запитання та уточнюючи деталі.

✓ **«Казка з чарівною скринькою»**

Мета: розвиток уяви, фантазії, вміння придумувати сюжет, використовуючи різні предмети для створення історії; збагачувати словниковий запас

Ігрова дія: У скриньці лежать різні предмети: іграшки, картинки, камінці тощо. Діти по черзі дістають предмети та використовують їх для створення казки.

✓ **«Жива картина»**

Мета: розвиток описового мовлення, вміння фантазувати та створювати діалоги.

Ігрова дія: Вихователь показує картину з сюжетом (наприклад, ліс, парк, зоопарк) і пропонує дітям «оживити» її, розповідаючи, що роблять персонажі, що вони говорять, які звуки чуються.

✓ **«Казка на дотик»**

Мета: розвиток тактильних відчуттів, асоціативного мислення та вміння будувати сюжет.

Ігрова дія: Вихователь кладе в мішечок різні предмети (наприклад, шишку, камінчик, іграшку) і пропонує дітям по черзі витягувати предмет і придумувати частину казки, пов'язану з ним.

✓ **«Казка з рухами»**

Мета: розвиток координації рухів, мовлення та вміння передавати емоції.

Ігрова дія: Вихователь розповідає казку, супроводжуючи її рухами та жестами, а діти повторюють.

✓ **«Фотоісторія»**

Мета: розвиток вміння описувати, будувати логічні зв'язки та використовувати різноманітну лексику.

Ігрова дія: Вихователь показує серію фотографій (наприклад, фотографії тварин, дітей, природи) і пропонує дітям скласти історію, використовуючи їх як опору.